

teras, etiam in consistorio, seu consistorialiter emanatas confirmarunt. Unde eveniebat, quod predicti rei inquisiti, sub velamine, & tutamine predictarum sententiarum, declarationum, & literarum Apostolicarum, & praesertim vigore clausulae inhibitoriae contra Inquisitores factae confidentes, clam, & etiam aliquando palam in antiquis eorum erroribus contra fidem catholicam perseverando, nunquam ad gremium Ecclesiae vere redibant, immo cum aliis secure, & tanquam Catholici conversando, eorumdem aliorum animos corrumpere, & inficere, ac in suas haereticas opiniones trahere de facili potuerunt, in totius Reipublicae Christianae non modicum scandalum, & praevicium, praedictorumque delatorum animarum perniciem, & hacturam.

Et ideo reducere ad terminos juris quascumque literas Apostolicas in causis haereticis emanatas, & revocatas eisdem quatenus sint contrariae dispositioni, jurisdictioni, ac stylo Inquisitionis, & declaratae quod sententiae in reorum inquisitorum, favorem contra dictum stylium, & dispositionem datae & ferendae nunquam transcant in iudicium.

Facultas Inquisitorum gener. reviden. d. causas, non obstantibus sententis a Sede Apostolica confirmatis.

§.1. Nos huic scandalo adeo periculoso & contagioso obviare, dictarumque animarum saluti consulere, & providere, omnemque jurisperitorum dubietatem, & alterationem, ac quaecumque impedimenta, & obstacula, propter quae Sancta Inquisitio haereticae pravitate, quomodocumque, & qualitercumque impediretur, vel retardaretur, tollere volentes, Motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, in primis omnes, & singulas, ac quascumque literas Apostolicas sub quacumque verborum forma, etiam in praedictis ac quibusvis aliis causis haereticis, etiam Motu proprio &c. ac etiam consistorialiter &c. & alias quomodolibet emanatas, necnon etiam desuper signatas motuum propriorum, & alias cedulas quaslibet, ad jus & iustitiam, ac juris terminos reducentes, necnon Fisco predicti Sancti Officii Inquisitionis, & aliorum ordinariorum, & delegatorum iudicum adversus praedictas literas: ac etiam derogatarum derogatorias, aliasque clausulas quaslibet os operientes, & quatenus jurisdictionis, dispositionis, vel stylo dicti officii sint contraria, illas penitus, & perpetuo revocantes, ac nostra perpetua, perpetuoque valitura universali Constitutione, omnes, & singulas, & quascumque, etiam ex capite assertae innocentiae absolutorias, vel etiam praecedente canonica purgatione, sub quacumque verborum forma declaratorias sententias, etiam diffinitivas, & decreta in eorumdem reorum inquisitorum, & delatorum favorem per praedictum sanctissimum Officium, alioque iudices ordinariorum, & delegatos, ac etiam Roman. Pontifices latas, & lata, aut in futurum, per Nos etiam, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes ferendas, & ferenda, nunquam fecisse, nec in futurum posse facere transiitum in rem iudicatam, Apostolica auctoritate declaramus, decernimus, statuimus, & ordinamus.

§.2. Praefatisque sententiis, & decretis, & quacumque per literas Apostolicas, etiam in forma gratiosa, etiam iteratis vicibus, ac etiam a pluribus Romanis Pon. emanatis, confirmatis, vel confirmandis, cum praedictis, vel aliis quibuscumque, etiam derogatarum derogatoriis, ac etiam irritantibus, aliisque clausulis, & decretis, necnon inhibitionibus, ac etiam canonicis sanctionibus, quorum omnium, & singulorum, aliorumque praemissorum, & inde secutorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus haberi volumus pro expressis, ac totaliter insertis, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque non obstant. per praedictum sanctum Officium sanctae Inquisitionis, ac dilectos filios modernos, & pro tempore existentes S. R. E. Cardinales haereticae pravitate Inquisitores, & super dicto Officio nunc, & pro tempore deputatos, contra eosdem, & reos, delatos, & inquisitos, etiam si fuerint, & sint Episcopi, Archiepiscopi, Patriarcha, Primates, eisdem S. R. E. Cardinales, Legati, etiam de latere, Comites, Barones, Marchiones, Duces, Reges, & Imperatores, tam de antiquis, quam noviter etiam super eisdem articulis, receptis, vel recipendis testibus, aliisque argumentis, probationibus, & iudiciis iuxta facultates eisdem Cardinalibus Inquisitoribus, per Nos, & quoscumque Praedecessores, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, ac Sedem Apostolicam quomodolibet concessas, & datas, ac in futurum respective dandas, & concedendas, denuo inquiri, & procedi posse, & debere, etiam in omnibus, & per omnia perinde, ac si praedictae sententiae, decreta, & literae Apostolicae, ac etiam canonicae purgationes in praedictorum reorum delatorum, & Inquisitorum, etiam Episcoporum, Archiepiscoporum, Patriarcharum, Primatum, Cardinalium, Legatorum, Comitum, Baronum, Marchionum, Ducum, Regum, & Imperatorum favorem non emanassent, novis praesertim supervenientibus iudiciis ejusdem, vel alterius speciei haereticis, tum praeteritum etiam respicient, vel ubi appareret per aliena indicia, quod illicitis modis prius ipse delatus, vel inquisitus fuisset absolutus, eadem Apostolica auctoritate volumus pariter, & mandamus. Concedentes eisdem Cardinalibus Inquisitoribus, & super dicto sacro Sanctiss. Inquisition. Officio, nunc, & pro tempore deputatis, plenam, liberam, ampliam, & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem causas hujusmodi etiam auctoritate oecumenici universalis Concilii Tridentini decisas revidendi, ac in statu, & terminis, in quibus ante praedictas sententias, & decreta, ac etiam canonicas purgationes quomodolibet reperiebantur, reassumendi, sineque debito terminandi, prout in aliis causis pendentibus indecisas per eosdem Cardinales Inquisitores, juxta eorum facultates fit, fierique potest, & consuevit.

§.3. Et insuper vestigiis fel. rec. Pauli Papae IV. Praedecessoris nostri inharendo, Constitutionem alias contra haereticos, & schismaticos per eundem Paulum Praedecessorem, sub data videlicet Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Domini-

Pauli IV. Constitutio contra haereticos approbatur.

minica millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo, quindodecimo Kal. Martii, Pontificatus sui Anno IV. editam, tenore praesentium renovamus, & etiam confirmamus, illamque inviolabiliter, & ad unguem observari volumus, & mandamus, juxta illius seriem atque tenorem.

Clausula subblata.

§.4. Et sic in omnibus, & singulis supra dictis ceteris, ac ita per praedictos, & quoscumque Iudices &c. sublata &c. iudicari &c. debere, irritum &c. perpetuo decernimus, & declaramus.

Clausula derogatoria.

§.5. Non obstant. praemissis, ac regula nostra de non tollendo jure quasto, & quibusvis aliis Apostolicis, Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Constitutionibus, Ordinationibus, necnon juramento &c. roboratis statutis &c. privilegiis quoque, indultis, & praedictis, ac aliis literis, & etiam Motibus propriis quibuslibet, etiam praefatis reis, & inquisitis etiam Episcopis &c. ac Imperatoribus etiam absolutis, & quibusvis aliis personis, in genere, vel in specie, sub quibuscumque tenoribus &c. ac cum quibusvis etiam derogatarum derogatoriis, aliisque clausulis, ac etiam irritantibus, & aliis decretis, ac etiam penalibus inhibition. etiam Motu proprio &c. ac consistorialiter &c. & alias in contrarium quomodolibet concessis &c. in posterumque concedendis &c. Quibus omnibus etiam si de illis &c. eorum tenores &c. latissime hac vice derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis. Fiat Motu proprio. M.

Repetitio clausularum.

§.6. Et cum absolute a cen. ad effectum &c. & de reductione &c. revocatione singulis declaratione, decretis, statuto, ordination. voluntatibus, mandatis, concessione, revocatione, confirmatione, derogatione, aliisque praemissis, ut supra in forma gratiosa perpetuo, & ad perpetuam rei memoriam.

Forma, & effectus publicandi.

§.7. Et quod postquam praesentes, seu desuper forsan conscribenda litera, per aliquem, vel aliquos ex Curforibus nostris in Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariae Apostolicae valvis, ac acie Campi Florae affixa, & publicatae fuerint, omnes praedictos etiam Episcopos &c. ac Imperatores, & alios quorum interest, afficiant, & ardeant, perinde ac si eis personaliter intimata, & insinuata fuissent, ac vim & efficaciam solemnem, personalem, validam, & peremptorie monitionis, & citationis habere, omnesque ligare habeant.

Sola sufficiens signatura.

§.8. Et quod praesentis nostri Motus proprii sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in iudicio & extra, regula contraria non obstant. Et nihilominus si videbitur, litera desuper, etiam per Breve nostrum, aut officium contradictarum, simul vel ad partem, expedire possint.

Transumptum fides.

§.9. Et quod praesentium, seu desuper conscribendarum literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae, aut Curiae Ecclesiasticae munitis, eadem profus

fides adhibeatur, quae ipsis originalibus adhiberetur, si exhibitae forent, vel ostense. Fiat Motu proprio. M.

Datum Romae apud S. Petrum, 12. Kal. Januarii, Anno I.

Anno a Nativitate D. 1556. indiction. 9. die vero Lune 30. mensis Decemb., Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Pii divina providentia Papae V. anno I. supra scriptus Motus proprius affixus, & publicatus fuit ad valvas Principis Apostolorum B. Petri de Urbe, Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae, dimissis ibidem ejusdem copias affixis, ut moris est, per nos Joannem Gerardi, & Christianum de Monte. prelati S. S. D. N. Papae Cursores. Stephanus de Olea Mag. Curf.

D. P. An. I. 21. Decemb. Publicatio.

XXXIV.

Quod fecerit major pars Cardinalium Sanctiss. Inquisitionis, vel aliquibus absentibus, eorum duo, valet, ac si omnes fecissent.

Similem Constitutionem edidit Pius IV. ut supra fol. 177. Cum Nos.

PIUS PAPA QUINTUS Motu proprio, &c.

CUM fel. rec. Pius IV. Praedecessor noster per suum specialem Motum proprium Omissionem relatio, quia ipsa Bulla est in loco indicato in rubr.

Pius IV. edidit Const. hic enunciatam.

§.1. Nos postquam divina providentia ad summi Apostolatus apicem assumpti sumus, considerantes eosdem praefatos Cardinales, in variis, ac diversis publicis negociis, ob eorum experientiam, & doctrinam implicitos, & occupatos esse, ut dictum Officium concernentes eo celerius expediri possint, quo illi praepositi aliis negociis fuerint minus impliciti, loco ipsorum, quibus etiam aliorum quorundam negociorum ad Sedem Apostolicam spectantium curam dedimus, in eodem sacro Officio Inquisitionis haereticae pravitate deputavimus Inquisitores dilectos filios nostros Bernardinum Scotum tituli Sancti Matthei, Scipionem tituli Sanctae Anastasiae Rebibam, Franciscum tituli Sanctae Crucis in Hierusalem, Paciechum, Joannem Franciscum de Gambarata tituli Sanctae Pudentianae S. R. E. Cardinales.

Hic Pontifex quosdam Cardinales deputavit Inquisitores.

§.2. Ne tamen in posterum, de eorum jurisdictione hesitari contingat, Motu simili, & ex certa nostra scientia deputationem hujusmodi, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, & quatenus opus sit, de novo eosdem quatuor Cardinales generales haereticae pravitate in eisdem Alma Urbe, Curia Romana, ac tota Republica Christiana creamus, confirmamus, & deputamus.

Et modo talem deputationem confirmat.

§.3. Et insuper pro faciliore earum expeditione statuimus, decernimus, & ordinamus, ut quicquid per majorem partem pra-

Facultatesque hic expressas eisdem concedit.

presentium, vel aliquibus absentibus, per duos ex predictis Cardinalibus deputatis, qui in Congregatione pro dicto Officio inter- venerint, seu convenerint, dictum, gestum, statutum, ordinatum, decretum, terminatum, seu sententiatum extiterit, fit validum, & firmum, ita, & taliter quod nullo modo impugnari possit, perinde, ac si omnes, & singuli Cardinales predicti in dicta Congregatione intervenissent, & convenissent, & major pars eorum consensisset, cum plena, & omnimoda jurisdictione, auctoritate, & potestate dicto Officio, ac omnibus predictis Cardinalibus, & eorum Prædeces- soribus, per Nos, vel alios Summos Pontifices alias quomodolibet concessis, & attributis, irritum &c. decernentes.

Decretum irri- tans.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac quibuscumque aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ Nos, & Prædecessores nostri voluerunt, & volumus non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Signatura so- la sufficit.

§.5. Decernentes solam præsentis nostri Motus proprii signaturam sufficere, & ubique in judicio, & extra fidem facere, regula contraria non obstante.

Pape subscr.

Placet Motu proprio M.

XXXV.

Mitigatio Constitutionis Pii IV., quoad appellationes condemnatorum, facto deposito, vel data cautione.

Ista Pii IV. Const. LXI. est supra fol. 3. Et si cuncta.

PIUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Pius IV. post alios Pontifices prohibuit appellationem non facto deposito in causis criminalibus, ut in Const. 61.

§.1. CUM (sicut accepimus a dilecto filio Alexandro Riari Auditore nostro, & appellationum Judice ordinario) ex diversis literis in forma Motus proprii per fel. rec. Pium Quartum, & alios Pontifices Prædecessores nostros, & præsertim sub dat. Romæ apud Sanctum Petrum, duodecimo Kal. Junii Anno sexto (quorum omnium tenores hic volumus pro expressis haberi) emanato, de non admittendis appellationibus, neque decernendis inhibitionibus, monitoriis, & citationibus in causis criminalibus Fiscum nostrum quomodolibet concernentibus, in quibus reos contigerit condemnari, nisi prius facto actuali deposito pœnarum, in quibus ex delicto delinquentes ipsi, aut illi, qui pro eisdem fideiussissent, vel ex contractu quoquo modo condemnandi venirent, aut eatenus condemnati fuissent) contingat, quod alii, etiam optimum jus foventes, interdum ob nimiam eorum paupertatem modum talia deposita faciendi non habentes, & sic secluso eis, ob non factum depositum, remedio appellationis, eorum bonum jus, quod præstent deducere in appellatione, remanet incognitum, & deperditum, & præsertim quoad illos, qui non sunt confessi crimine.

§.2. Nos igitur more pii Pastoris, præmissis omnibus obviare volentes, ne appellationis remedium, ejusque prosecutio pauperibus tolli videatur: Motu simili, & ex certa nostra scientia, dictas literas mitigantes, & reformantes, tenore presentium statuimus, decernimus, & ordinamus, ac perpetuo observari mandamus, quod in similibus causis Fiscalibus, & aliis de quibus in literis, & Motu proprio hujusmodi fit mentio, omnes & singule appellationes, ac quæcumque desuper pro tempore præsentate, ac præsentandæ Commissiones per dictum Alexandrum modernum, & pro tempore existentem Curia Causarum Camera Apostolicæ Auditorem tanquam Judicem talium appellationum, necnon per quemcumque alium Judicem hujusmodi jurisdictionem habentem admittant, ac recipiant, & admitti ac recipi, libere & licite possint, valeant, ac debeant, illarumque vigore quascumque inhibitiones, citationes, seu monitoria decernentes, & alia facientes in præmissis necessaria, eisdem Auditori nostro, & Judicibus præfatis, ad id jurisdictionem habentibus auctoritatem damus, ac licentiam impartimur, præfatis tamen prius cautione idonea, per partem seu partes appellantes, non tamen confessos, in forma depositi, pro poena in qua condemnatus extitit, & seu respective de se constituendo in carcere, & ibidem remanendo in quacumque parte judicii, & quatenus pars esset dives, facto prius actuali deposito, arbitrio Judicis ad quem.

Hic autem Pontifex concedit appellationem data cautione, ut hic, quatenus non nisi dives appellans.

Confessis tamen appellationem denegat.

§.3. Quo vero ad confessos, liceat Judici a quo, non obstantibus hujusmodi appellationibus & inhibitionibus, & absque aliquarum pœnarum incurfu, ad ulteriorem executionem pro poena hujusmodi consecutione procedere. Et neque tam ipsi quam partes ad literarum, seu Motus proprii præfati observantiam, quo ad hæc, & illa quoquo modo concernentia, nisi juxta præsentem limitationem, & moderationem, ullatenus teneantur.

Decretum irri- tans.

§.4. Et ita in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices, etiam Camera Apostolicæ Camerarium, Præsidentem, Clericos, Thesaurarios, ac Procuratores Fiscales, & S.R.E. Cardinales, &c. sublata &c. debere. Irritum &c. perpetuo decernimus.

Clausula de- rogatorie.

§.5. Non obstantibus præmissis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sola signaturam sufficit.

§.6. Volumus autem præsentis nostri Motus proprii solam signaturam sufficere, & fidem facere, in judicio & extra, regula contraria non obstante, etiam absque eo quod per Curfores præsentetur.

Placet Motu proprio M.

Pape subscr.

Refor-

XXXVI.

Reformatio Collegii Capranicensis, a Cardinali de Capranica, & Collegii Nardini, a Cardinali Nardino, in Urbe pro Scholaribus institutorum: Et Confirmatio jurisdictionis Custodum Hospitalis S. Salvatoris, Gubernatorum utriusque Collegii.

Privilegia autem Scholarium generalis Gymnasii Almae Urbis, vide in Bovif. VIII. Const. XX. In supræmæ T. III. P. II. fol. 100.

PIUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Card. Capranica, instituit in Urbe Collegium Capranicense, & Card. Nardinus Collegium Nardinum, & eorum Gubernatorum de- cedant Custodibus S. Sal- vatoris.

Sed Scholares eorum jurisdictionem e- vitare tentabant.

Paulus ideo III. dictos Custodes compe- tentes eorum Judices esse declaravit.

Accepimus quod postquam pia memoria Dominicus & Angelus Cardinalis de nobili familia Capranicensi, & Stephanus Cardinalis Nardinus Collegia Scholariorum in Urbe, illud Capranicense, istud Nardinum nuncupata, fundaverunt & erexerunt, & dotaverunt, ac constitutiones pro vita, & moribus, habitu, vestitu, & professione inibi studentium Scholariorum ediderunt, & eorundem Collegiorum Gubernatores, dilectos filios nobiles viros Custodes pro tempore pii Hospitalis Imaginis S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe creaverunt, & esse voluerunt: quibus omnimodam potestatem corrigendi, multandi, puniendi, & alias prout in dictis constitutionibus latissime continetur, concesserunt, & distique Custodes in præmissis pacifica, & quieta possessione extiterunt.

§.1. Idem Scholares in pravum animum conversi, juramenti per eos præfati immemores, contra prædictarum laudabilium constitutionum formam quærentes se a jurisdictione, protectione, & gubernio dilectorum filiorum Custodum prædictorum eximere, & dicto Collegio, & pio loco abiectionis, diversas in dies inhibitiones a diversis Urbis Tribunalibus, ac diversas a Signatura Justitiæ commissiones extorquere tentabant, & extorquebant; per quas dilectorum filiorum administrationem, gubernium, & correctionem evitare tentabant.

§.2. Cumque prædicta ad notitiam felicis recordationis Pauli Papæ Tertii Prædecessoris nostri pervenissent, idem Prædecessor quærens non minus menti, & voluntati dilectorum filiorum Cardinalium, quam animabus ipsorum Scholariorum consulere, suo proprio Motu voluit, jussit, & mandavit, quod illucisque omni causa ipso jure ad eosdem Custodes redirent, quos solum, in solidum Judices eorundem Scholariorum ordinarios, juxta earundem constitutionum formam esse declaravit, reservata solum eisdem Scholaribus facultate appellandi a diffinitiva, & tunc ad solos dilectos filios Conservatoris Urbis. Ac de cetero inhibuit, commissiones aut inhibitiones contra prædicta decerni non posse, & insuper voluit & mandavit dictas Constitutiones de cetero, ut jacent, observari.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

§.3. Et quod qui e Scholaribus secundum statuta Conclusiones infra tempus constitutum suslinere cessarent, ipso facto sine ulla monitione privati existerent, & a Collegiis expellerentur, & alii pro illis substituerentur, & ad restitutionem expensarum, quibus se indignos judicaverant, & fecerant, Collegii omnino tenerentur.

Scholarique non suslinentes conclusiones juxta statuta Collegiorum, inde expelli decrevit.

§.4. Et successive sanctæ memoriæ Paulus Papa Quartus Prædecessor noster de præmissis certioratus prædicta omnia per suas in forma Motus proprii literas, confirmavit, & perpetuis futuris temporibus servari mandavit.

Paulus IV. prædicta confirmavit.

§.5. Nos igitur cupientes non solum, quæ pie & sancte constituta sunt observari, sed etiam prolapsa ad viam salutis revocari, & quæ ad animarum salutem, & vitæ Christianæ cultum conveniunt, augeri, & in ampliorem formam redigi, Prædecessorum Constitutiones, & Ordinationes prædictas, ac dicti Collegii constitutiones, auctoritate Apostolica, & de potestatis plenitudine, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, confirmamus, & approbamus.

Hic modo Prædicta confirmat.

§.6. Ac motu simili, & simili potestate ad augmentum quietis dicti Collegii, salutem animarum Scholariorum prædictorum, & cultum Christianæ fidei de novo hac nostra in perpetuum Constitutione valitura, statuimus, decernimus & mandamus, quod de cetero in dicto Collegio nullus Scholaris, nec etiam ipsum Collegium possit retinere, aut habere, neque publice, neque occulte, aliquod genus armorum, tam defensibilem, quam offensibilem, excepto solo ense, quem ipsis Scholaribus in eorum Cameris retinere permittimus, & quæ erunt in dicto Collegio, tam ipsorum Scholariorum, quam Collegii arma cujusvis generis, excepto solo ense, in Visitatione per dilectum filium Franciscum Cardinalem Alciatum tituli sanctæ Saffanæ diaconum, & per dictos dilectos filios Custodes, de mandato nostro nuper facta reperta fuerunt, illa omnia per præfatos Custodes vendi mandamus, & pretium ex eis providendum dominis ipsorum, sive sint Scholares, sive ipsum Collegium, assignari mandamus. Conscientiam eorundem dilectorum filiorum Custodum onerantes in hoc, videlicet ut pugiones, & quos appellant pistoles, necnon, & falcatos enses, quos vulgo stortas, aut alio simili nomine appellant, vendant magistris, qui eos fundant, & ad rudem materiam reducant. Et quia qui bonis literis operam navare, & in sacris initiari incipiunt, paci & quieti, ac togæ, & non armis incumbere debent, volumus, & mandamus, quod quicumque Scholaris de cetero, de die vel de nocte, & quocumque tempore cum ense, quem his solum retinendum videlicet, ut supra reliquimus, vel alio genere armorum per Urbem incedere repertus fuerit, etsi licentiam a quovis ad id potestatem habente, excepta sola nostra licentia, & successoris nostri, legitime se habere asserant, & habeant, illico per quoscumque executores, nullo alio expectato mandato carcerentur.

Armorum omnium usum, & retentionem prohibet, non tamen ensis in Camera.

rentur, & in Carceribus per sex continuos menses detineantur, absque eo quod aliquid de mensa dicti Collegii participant, & ulterius illico a loco dicti Collegii priventur. Qui vero de cetero in eorum cameris, aut alio loco dicti Collegii reperti fuerint tenere aliquod genus armorum excepto ensesolum, ut praefertur, pro prima vice priventur expensis unius mensis, pro secunda vero vice ciciantur statim de Collegio.

Ludum quoquo alearum, & taxillorum eidem vetat.

§.7. Non minus etiam quia non solum in Scholaribus, & viris togatis, quam in omnibus hominibus ludum alear, seu taxillorum, & chartarum cujuscumque generis, tanquam a legibus, & sacris canonibus, ac bonis moribus abhorrentem detestamur, praecipimus, mandamus, & inhibemus, ne de cetero aliquis Scholarium, seu familiarium, & servientium in dicto Collegio aliquod genus chartarum, seu alear aut taxillorum, publice, vel occulte retinere possit, & valeat. Quod si alicui chartae, aut alear, seu taxilli in eorum Camera, aut alio loco Collegii reperti fuerint, illico pro prima vice a mensa, & victu per unum integrum mensem arceantur, & si iterum in tale crimen inciderint a Collegio arceantur, & tanquam incorrigibiles priventur.

Habitumque, & capacium eisdem vestire debet. Praecipit.

§.8. Insuper quia ex habitu mens, & animus ut plurimum, & cognoscitur, & demonstratur, inhrens pia menti testatorum volumus, & mandamus, quod incipiendo a proximis futuris Kalendis mensis Novembris, Scholares perpetuo, quando eunt extra Collegium, quocumque eant per Urbem, incidere debeant in habitu longo, & veste longa cum solito capuccio juxta dictarum constitutionum formam. Volentes & mandantes, quod illi qui fuerint reperti extra dictum Collegium sine dicto habitu & capuccio, prima vice per quemcumque executorem etiam absque aliquo alio mandato carcerentur, & in Carceribus per tres continuos menses detineantur, absque eo quod, de mensa Collegii aliquod participant, secunda vero vice a dicto Collegio arceantur & locis ejusdem Collegii priventur.

Et Logice, Philosophiae, ac juri civili operam dare posse declarat.

§.9. Et quia nonnunquam controversum accepimus circa studia, & professiones ipsorum Scholasticorum, declaramus dictas constitutiones, ac etiam, quando opus sit, supplemus & emendamus, volumus & mandamus, quod de cetero dictorum Collegiorum Scholastici Logicae & Philosophiae operam eo usque dare, quantum, & quousque eis sufficiat pro ingressu ad sacram Theologiam. Et similiter possint juri civili eo usque operam dare, quantum & quousque eis sufficiat pro ingressu ad jus Canonicum. Medicinae autem eos operam dare omnino prohibemus & inhibemus.

Licentiaque a Pio IV. cessas revocat.

§.10. Cassantes & irritantes ac annullantes omnem licentiam etiam per felices recordationis, Pium Papam Quartum ejusdem concessam, tanquam pia menti fundatorum contrariam. Quibuscumque in ea clausulis existentibus non obstantibus.

Constitutioneque Collegiorum circa

§.11. Et quamvis constitutiones Collegiorum praedictorum arceant Scholasticos ad

se promoveri faciendum post triennium a die ingressus Collegii saltem ad sacrum subdiaconatus ordinem, nihilominus respicientes ad decreta sacri Concilii Tridentini, volumus quod dicti Scholares elapso triennio teneantur dumtaxat accipere quatuor ordines minores, & teneantur & obligati sint quotidie officium Sacratissimae Virginis Mariae recitare, & ulterius se aliter preparare, ut in eventum quod a Nobis & Successoribus nostris illis, ut speramus, Ecclesiastica beneficia conferentur, vel probaretur legitime habere eos sufficienter patrimonium, possint apparere habiles & idonei ad suscipiendos sacros Ordines, & tunc vel ad titulum beneficii, quod eis conferetur, vel patrimonii, quod habere eos probabitur, teneantur omnino promoveri ad dictos Ordines sacros.

AN. CH. 1566. promotionem ad sacros Ordines declarat.

§.12. Mandantes propterea dilectis filiis Custodibus Hospitalis praedicti, ut praedicta diligenter attendant, & totis viribus auctoritate nostra inviolabiliter observari faciant, prout inviolabiliter Nos Motu proprio, & de Apostolica potestate plenitudine observari volumus, & mandamus.

Executores deputat ipsos Custodes.

§.13. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Irritum quoque & inane decernentes quicquid in contrarium a quocumque super praemissis contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.14. Volumus autem quod praesentis nostri Motus proprii sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in iudicio & extra. Et quod registretur per secretarium dicti Hospitalis in libro constitutionum dicti Collegii, ut nemo de illis ignorantiam quovis tempore praetendere possit.

Signatura sola sufficere jubet.

Placet Motu proprio M.

Papae subscr.

XXXVII.

In quibusvis collationibus, provisionibus, & Commendis Beneficiorum per Sedem Apostolicam collatorum speciali vel Generali Concilii Tridentini derogatione minime opus esse declarat.

Ex Regest. in Archiv. Vat.

PIUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

§.1. Cum plerumque contingat dubitari in causis in Rotae Auditorio nostro, & alibi pendentibus, super provisionibus, & Commendis, unionibus, & aliis dispositionibus, ac aliis gratiis Apostolicis, quae contraveniunt decretis Concilii Tridentini, an sit opus speciali derogatione ejusdem Concilii.

Cause faciendi Decreti.

§.2. Nos quaecumque dubia desuper mota, & movenda submovere volentes, ac quorumcumque decretorum Concilii hujusmodi tenores praesentibus pro expressis habentes, motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine hac nostra perpetuo valitura Constitutione declaramus, neque speciali, neque Generali derogatione ejusdem Concilii opus fuisse

Decretum de quo in rubrica.

fuisse & esse, in quibusvis collationibus, provisionibus, commendis, unionibus &c. & aliis dispositionibus, de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, Sacralibus, & quorumvis Ordinum Regularibus etiam Monasteriis Conventualibus, & Conventualibus, ac curam animarum habentibus, quae quomodolibet vacarunt, & vacabunt, ac etiam gratiam & iustitiam concernentibus, & aliis gratiis, ac concessionibus Apostolicis per Nos ac fel. rec. Pium Papam Quartum Praedecessorem, nec non quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros (nostra tamen, & Praedecessoris, ac Successorum praedictorum propria manu signatis) ac Sedem Apostolicam quibusvis personis, Collegiis, & aliis piis locis, ac alias quomodolibet factis, & faciendis, ac concessis, & concedendis. Et ita per quoscumque iudices &c. etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales in quibusvis causis etiam per appellationem pendentibus iudicari, & diffiniri debere, sublata &c. irritum quoque decernimus.

In Cancellaria registranda.

§.3. Volentes praesentis nostri Motus proprii cedulam in Cancellaria Apostolica publicari, & in illius libro, quinterno nuncupato, describi.

Quibuscumque non obstantibus.

§.4. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis Stylo Palatii &c. ceterisque &c. Contrariis quibuscumque.

Papae subscr.

Placet Motu proprio M.

XXXVIII.

Ex edit. Typi. Bladi.

Exemptio Monasteriorum, & aliorum locorum Piorum Status Ecclesiastici ab Hospitio militum &c.

PIUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Milites hospitio recipi in domibus ecclesiasticis, magnum eis afferat detrimentum.

§.1. Cum, sicut non sine gravi dolore Nobis innouit, omnia, & singula, seu quam plurima hujus Almae Urbis, ac etiam Status nostri Ecclesiastici Conventus, & Monasteria, & alia Ecclesiastica, & pia loca tam secularia, quam regularia, & a personis Religiosis quomodolibet inhabitata, eo tempore, quo equites, & milites ejusdem Almae Urbis ac Status Ecclesiastici praefati pro defensione ipsius Urbis, & Status adversus infestissimum Turcarum tyrannum, vel ob alias, quae pro tempore sese offerunt, causas expediri, & ad diversa ejusdem status loca transmitti contingit, ab eisdem equitibus, & militibus perturbentur, & molestentur, ipsique Conventus, Monasteria, & alia Ecclesiastica, & pia loca in eorumdem equitum, seu militum distributione nonnullis eorumdem equitum, & militum intra eorum domos, Monasterii hospitio excipere cogantur, in maximum eorum detrimentum, divini cultus perturbationem, gravissimum religionis dedecus, Dei optimi Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

maximi offensam, & non solum praeter nostram intentionem, verum etiam intolerabilem animi nostri amaritudinem.

§.2. Qua propter Nos in praemissis, quantum cum Deo possumus, de optimo remedio celeri manu providere, ac Monasteriorum, & aliorum Ecclesiasticorum, & piorum locorum hujusmodi personarum, Deo altissimo die nocturne famulantium, quieti, integritati, & decori consulere volentes, Motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine universis, & singulis tam dictae Almae Urbis, quam totius Status praefati Gubernatoribus, Potestatibus, Ducibus, & Capitaneis, Communitatibusque, & Universitatibus, & aliis, ad quos spectat, & pertinet, ac spectabit, & pertinebit quomodolibet in futurum, ne deinceps perpetuis futuris temporibus in eorumdem militum, & equorum distributione tam in transeundo, quam inibi commorando, Communitatibus, & Universitatibus videlicet, ne dictos equites, ac milites in eisdem Monasteriis, coenobiis, domibus, & aliis Ecclesiasticis, & piis locis sub duorum millium ducatorum auri Camerae Apostolicae ipso facto applican. & aliis arbitrii nostri poenis quovis quaesito colore, causa, ingenio, sive praetextu distribuere, sive assignare, vel ad illos recipiendum, & hospitio excipiendum cogere, ipsis vero Capitaneis, & Ducibus, ne eosdem suos equites, & milites sub indignationis nostrae, ac privationis officiorum suorum, aliisque & arbitrii nostri poenis in dictis Monasteriis, coenobiis, domibus, & aliis Ecclesiasticis, & piis locis, & si Communitates, & Universitates ipsae eadem loca eisdem assignassent, distribuunt. Gubernatoribus vero, & ipsarum Civitatum, & locorum Praetoribus, ac aliis Officialibus quibuscumque quo minus praemissa ab ipsis Communitatibus, & Universitatibus, ac Capitaneis, & Ducibus fiant, sub ejusdem indignationis nostrae, ac etiam privationis officiorum suorum praefatorum respective poenis auctoritate Apostolica fiant, vel permittant, inhibemus, praecipimus, committimus, & mandamus.

Fieri vetat sub poenis nonnullis.

§.3. Et insuper tam illis, quam equitibus, & militibus praefatis, ne Monasteria, Coenobia, & loca pia hujusmodi in personis, rebus, & bonis, aut alias desuper quomodolibet molestare, perturbare, impedire, & inquietare, seu molestari, perturbari, vel alias inquietari facere audeant, seu praesumant, in virtute sanctae obedientiae, sub jam dictis poenis eadem auctoritate inhibemus, praecipimus, committimus, & mandamus, ipsa Monasteria, coenobia, domos, & alia Ecclesiastica, & pia loca ex nunc ab eisdem militibus, & equitibus, ac onere illos hospitio excipiendi, motu, & auctoritate similibus eximendo, & totaliter liberando, ac libera, & immunia facien.

Prohibet hujusmodi pia loca hoc titulo quomodolibet molestari.

§.4. Necnon dilectis filiis nostris Vitellio Cardin. Vitellio nuncupato, & pro tempore existenti S.R.E. Camerario, ac Praefidentibus, & Clericis Camerae Apostolicae, ut eisdem Monasteriis, & piis locis in praemissis

Executores hujus declarationis deputat.

Contrariis de-rogat.

Novae Clau-fulae.

He edit. Ty-psi Bladi.

Pius IV. Sedi Collegii Car- dinalis adno- mit de non conferendis Be- neficiis in co- lationem.

millis efficacis defensionis praedictis assisten- non permittant illa, seu eorum personas, a praedictis militibus, & equitibus, illorum- que hospitio gravari contra praesentium tenorem, sed literas, & exemptiones hujus- modi eis desuper concedant, ac favorabili- ter defendant, etiam praecipimus, & manda- mus, & sic per quoscumque iudices, subla- ta, &c. iudicari, &c. debere, irritumque &c. decernimus.

§.5. Non obstant. quibusvis Constitutioni- bus, & Ordinationibus Apostolicis, statu- tis, etiam juramento &c. roboratis, Privi- legiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis etiam praedictis, ac aliis quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, & concedendis. Quibus omnibus illorum tenores &c. latissime derogamus, ceteris- que contrariis quibuscumque, cum clausu- lis opportunis.

§.6. Et cum absolutione ad effectum &c. & de commission. mandato, inhibitione, praepcepto, exemptione, liberatione, de- creto, derogatione, aliisque praemissis ex- tenden. perpetuo in forma gratiosa, & si vi- debitur, cum opportuna executorum deputa- tione, qui assistant, ac sub censuris, & poe- nis etiam pecuniariis &c. cum facultate gra- vandi &c. invocato &c. secularis, cum oppor- tuna dictarum derogatione latissime exten- den. & quod praemissorum omnium, & sin- gulorum etiam major, & verior specifica- tio, & expressio fieri possit in literis etiam ad partem pro quolibet Monasterio, & pio loco si videbitur, per Breve nostrum expedi- dien. seu si videbitur, praesentis nostri Motus proprii sola signatura sufficiat, & ubique si- dem faciat in iudicio, extraque, regula con- traria non obstante.

Placet Motu proprio, M.

XXXIX.

Pius V. ad se, & Successores suos Rom. Pont. quascumque causas confidentiarum, tam motas, & pendentes, quam in futurum quomodolibet movendas advocat.

PIUS PAPA QUINTUS
Motu proprio &c.

§.1. Licet fel. rec. Pius Papa Quartus Prae- decessor noster, postquam certam simoniaca pravitatis speciem beneficiorum confidentiam vocatam, etiam in Romanam curiam, atque adeo in sacrum venerabilium fra- trum nostrorum, tunc suorum Sanctae Roma- nae Eccl. Cardinalium Collegium quasi per- cuniculos irrepisse, ac nonnullos ex ipsis fratribus nimia quadam facilitate, seu po- tius importunis amicorum, familiarumque precibus adductos, beneficia in confiden- tiam hujusmodi recepisse, & tunc frequen- ter recipere intellexerat, hancque illicitam beneficentiae exercendam, seu amicitiae col- lenda viam a tanto saltem collegio prorsus

eliminare cupiens, eosdem fratres in suo Concistorio secreto non semel admonerat, huic aliena beneficia custodiendi modo ne assuescerent, neve illa hoc pacto reciperent, sed sic recepta dimitterent.

§.2. Cumque ad aures suas pervenisset, eorum aliquos monitionis hujusmodi immo potius suimet oblitos ea, quae custodienda receperant, beneficia, nondum tamen dimis- sisse, & insuper illos, & nonnullos alios etiam Patriarchas, Archiepiscopos, & alios Episcopos, Ecclesias, Monasteria, Digni- tates, & alia beneficia in eorum favorem, resignata, cessa, vel alias dimissa acceptasse, illaque in titulum, commendam, vel ad- ministracionem, aut alias auctoritate Apo- stolica concessa quandoque in resignantium, vel cedentium, seu etiam aliorum favorem cepisse, vel alias dimisississe, ac sibi propterea fructus Ecclesiarum, Monasteriorum, dignitatum, & aliorum beneficiorum hujus- modi in toto, vel in parte, ac regressus, sive accessus, & ingressus ad Ecclesias, Mo- nasteria, & beneficia hujusmodi sibi reservari procurasse, & obtinuisse, ad hoc videlicet ut confidentes sic decimarum Apostolicarum, vel communis dicti Collegii, & annata, aliorumque Jurium dictae Camerae debito- rum solutionem eluderent, & alia tunc ex- pressa fecisse in animarum suarum pericu- lum, & perniciosum exemplum.

§.3. His, & aliis tunc expressis occurre- re volens per suas sub plumbo expeditas lite- ras, Ecclesias, & Monasteria, ac beneficia hujusmodi ipso jure a die receptionis eorum vacavisse, & vacare, ac fructuum reserva- tiones, ut praemittitur, factas, ac regressus, sive accessus, & ingressus concessos hujus- modi cessasse, & cessare, ac extinctos esse, & alia similiter tunc expressa decreverit, & declaraverit, cum inhibitionis, & decreti, ac aliis clausulis etiam tunc expressis, prout in ipsis literis plenius continetur.

§.4. Tamen pro eo, quod ipse Pius Praedecessor sibi ipsi & Successoribus suis praemissorum, & in eisdem literis conten- torum cognitionem, & dictarum literarum executionem, prout debebat, non reser- vavit, cum ut plurimum istae confidentiae inter S.R.E. Cardinales, & Archiepisco- pos, Episcopos, & alios potentes viros sint, & inferiores iudices ad eos pro eorum di- gnitatibus, gradibus, vel officiis, aut po- tentia respectum habentes, ac etiam quia nullus est, qui contra eos se instigatorem, aut accusatorem ostendere, aut propalare velit in iustitia desuper exhibenda, & mini- stranda, ac praefatis Pii Praedecessoris literis exequendis se negligentes, aut morosos red- dunt. Quod fit, ut ad aures nostras non sine animi nostri displicentia pervenit, ut nonnulli sacros Canones, seu literas Pii Prae- decessoris hujusmodi parvi pendentes non- vereantur in animarum suarum perniciem Ecclesias etiam Cathedrales, & metropoli- tanas, monasteria, prioratus, & alia bene- ficia secularia, & regularia confidentiam, quam simoniacam pravitatem sapere non ignorant, acceptare, & retinere, seu illa in

Sed cum nul- lum inde re- medium ma- lo fuerit alla- tum.

Literis Apost- lici hujusmodi Be- neficia ipso jure vacantia declaravit.

Causa nov- faciendi De- creti.

Reservatio, de qua in rubri- ca.

Derogatio contrariorum

in vim assertorum regressuum, sive acces- suum, & ingressuum sic, ut praefertur, eis concessorum, & effectuum, ut ajunt, for- tiorum consequi, & habere velle.

§.5. Nos, qui post nostram ad summi Apo- stolatus apicem divina favente clementia assump- tionem, inter alias Nobis imminentes curas hoc praecipue, & maxime cordi habuimus, prout habemus, hujusmodi confidentias de medio tollere, & in sua pertinacia circa hujusmodi Ecclesiarum, Monasteriorum, & beneficiorum detentionem, seu assecu- tionem persistentes, nisi resipiscant, debitis Nobis visis poenis plecti, ac unicuique pro- ut ex nostro universali, & pastoralis Officio tenemur, in his iustitiam ministrare, & ne abusus, vel potius delictum hujusmodi ul- terius fidelium animas illaqueatas tenendo progrediat, omni debito, & celeri re- medio providere volentes: Motu simili &c. Ac ex nostra certa scientia, & de Apostoli- cae potestatis plenitudine praemissorum om- nium cognitionem, & literarum praedi- ctarum executionem Nobis, & Successori- bus nostris Romanis Pontificibus canonice intrantibus reservantes, prout harum serie reservamus, omnes, & singulas confiden- tiarum hujusmodi contra quoscumque etiam ejusdem S.R.E. Cardinales, Archiepiscopos, Episcopos, & alios quoscumque, coram quibuscumque iudicibus, etiam ad hoc spe- cialiter delegatis. Etiam sacri Palatii Apo- stolici causarum Auditoribus, ac S.R.E. Car- dinalibus motas, & pendentes in eisdem statu, & terminis, in quibus reperiantur, ac etiam alias quascumque similia confidentiarum causas contra praedictos, & alios quoscumque de cetero movendas, seu ad Nos quomodolibet deferendas per Nos sum- marie simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura iudicii sola facti veritate inspecta, etiam per viam inquisitionis, seu ex nostro Officio, aut alias Nobis expedire videbitur, procedendo, audiendas, cognoscendas, de- cidendas, sineque debito terminandas, & totaliter exequendas, ad Nos advocamus, decisionique, & terminationi, per Nos su- per illis faciendae appellatione quacumque, etiam alias de jure admittibili rejecta, & pos- sita standum, ac obediendum fore statui- mus, & ordinamus, sicque mentis, & vo- luntatis nostrae incommutabilis esse dicimus, decernimus, & declaramus. Certificantes prout certificamus, & attestamus omnibus, & singulis praedictis in ipsis causis eos in eorum praetentis iuribus, & aliis quae coram Nobis dicere, & allegare, seu praetendere voluerint, audiendo iustitiam, ut par est, Nos ministrare paratos existere.

§.6. Non obstantibus praemissis, & qui- busvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Cancellariae Apostolicae regu- lis in contrarium quomodolibet editis, ceterisque contrariis quibuscumque, vo- lentes solum nostram, per placet, signatu- ram sufficere, & ubique in iudicio fidem facere, quacumque regula contraria non obstante.

Presertim publicatio.

Dat. die 5. Januar. 1567. An. II.

Causa appli- cationis.

Applicatio de qua in rubri- ca.

§.7. Eicut praemissa ad supradictorum, & aliorum, quorum interest, notitiam deveni- ri possint, praesentem nostrum Motum pro- prium per unum ex nostris Curforibus in Ba- silicae Principis Apostolorum de Urbe, & Cancell. Apostolicae valvis illius copia inibi affixa, ut moris est, publicari mandamus. Quae omnes supradictos perinde ardeant, ac si eis ipse Motus proprius personaliter inti- matus fuisset.

Placet Motu proprio M.

Anno a Nativitate Domini MDLXVII. Indic. XI. Die vero quinta mensis Januarii Pont. Sanctiss. in Christo Patris Domini, & Domini nostri Pii divina providen. PP. Quin- ti Anno II. supra scriptae litterae affixae, & pu- blicatae fuerunt in locis supra scriptis per me Stephanum de Olea SS.D.N. PP. Curforem. Franciscus Sartocasa Mag. Curf.

XL.

Applicatio Rever. Camerae Apostolicae fru- ctuum beneficiorum Regni Neapolis Sedi Apost. reservatorum, pro tempore va- cantium, a die vacationis, usque ad diem, quo a Rom. Pontifice provisi possessio- nem ceperint, de manu Nuncii Apost. in eodem Regno.

Eandem applicationem fecit Pius IV. die 7. Decembris 1560. quam ideo praetermissi. Ap- plicationem vero generalem edixit Pius ibi- dem IV. fructuum omnium beneficiorum Ita- liae reservatorum Sedi Apost. in alia ejus Const. XXXIX. Cupientes fol. 79. ubi no- tari.

PIUS PAPA QUINTUS
Ad futuram rei memoriam.

Cupientes malitis nonnullorum, qui fructus Monasteriorum, & aliorum, beneficiorum Ecclesiasticorum dispositioni Apostolica reservatorum usurpare non ve- rentur, occurrere, & Cam. nostra Apo- stolicae indemnitati, quantum cum Deo possumus, consulere.

§.1. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, omnes, & singulos fructus, redditus, & proventus, ac jura, obventiones, & emolumenta qua- cumque quomodolibet, & qualitercumque nuncupata, omnium, & singulorum bene- ficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Or- dinum regularium, & Monasteriorum, etiam Consistorialium, Nobis, & Sedi Apostolicae, tam per Constitutiones Apo- stolicas, quam Cancellariae Apostolicae regu- las editas, & edendas, seu alias quo- modolibet, & ex quavis causa generaliter, vel specialiter reservatorum, seu effecto- rum in Regno Neapolis, & quibusvis illius Provinciis, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis consistentium per obitum, & alias quo-

quovis modo, praterquam per cessum illa obtinentium pro tempore vacantium, a die ipsorum beneficiorum, & Monasteriorum vacationis pro rata temporis, usque ad diem, quo provisi per Nos de eisdem beneficiis, & Monasteriis vigore literarum nostrarum sub plumbo illorum possessionem de manu dilecti filii Magistri Pauli Odescalchi Notarii, & in dicto Regno Nuncii, & collectoris nostri, quem per alias nostras literas Commissarium ad capiendum possessionem beneficiorum, & Monasteriorum hujusmodi deputavimus, habuerint, & acceperint, & aliter capta possessio nullius sit roboris, vel momenti, ac provisi ipsis nullum jus per eam acquiri, neque eis ullatenus suffragari possit, eidem Camera Apostolica auctoritate Apostolica tenore presentium applicamus, incorporamus, & appropriamus illaque applicata, incorporata, & appropriata esse, & fore, & ad illam spectare, & pertinere, nullumque prater Nos, & dictam Camera, aut ipsum Paulum Nuncium, & Collectorem, aut ab ipso deputatos subcollectores, ea percipere, exigere, aut alias se in illis intromittere posse, aut debere, statuimus, & ordinamus.

Ordinarii, & alii non se intromittant in collatione horum beneficiorum.

§.2. Et nihilominus ne aliquod impedimentum huic nostre Ordinationi occurrat, quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis in virtute sanctae obedientiae, ac sub suspensione a divinis, & interdicti ingressus Ecclesiae, quo ad Archiepiscopos, & Episcopos, quo vero ad alios inferiores, etiam sub excommunicationis, & alii arbitrii nostri, & quo ad omnes, sub privationis facultatis conferendi beneficia in eorum mensibus pro tempore vacantia poenis, districte precipimus, & inhibemus, ne beneficia dispositioni Apostolicae reservata, seu effecta praedicta, quovis pretextu, causa, aut quaesito colore, cuiquam conferre, seu de illis providere quoquo modo audeant, vel praesumant.

Clausula sublat.

§.3. Sicque in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque quavis auctoritate fungentes Iudices, Commissarios, & personas, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Facultas Theaurarii Papae, ut hos fructus exigit.

§.4. Mandantes eidem Paulo Nuncio, & Collectori, ut nostro, & dictae Cam. nomine, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi exigat, percipiat, & levet, sibi que consignari, & tradi ab omnibus, ad quorum manus pervenerint, pro rata praedicta, per censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia quacumque appellatione postposita faciat, & curet, invocato, etiam si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Super quibus omnibus, & singulis, plenam, & liberam illi per praesentes concedimus facultatem, & potestatem.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum & illorum Ordinum ac beneficiorum praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, & scientia similibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi praesentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, illaque adversus praemissa nullatenus suffragari posse, sive debere decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, quod praesentium manu Notarii publici subscriptis transumptis, & sigillo personae in dignitate ecclesiastica constituta, seu Curiae ecclesiasticae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Transumptorum fides.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anno Piscatoris, die 8. Januarii 1567., Pontificatus nostri Anno II.

D. P. An. II. 8. Januarii.

XLI.

Miserabiles personae in causis discussionum, ceteris aliis creditoribus praesentur, pro eorum creditis, usque ad summam scutorum quinquaginta in Urbe.

Ad materiam discussionum videntur est Con. XVI. Clem. VII. Cum ex Tom. IV. Par. I. fol. 63. & Con. XXIV. hujus Pon. sup. fol. 312. Sanctissimus cum ibi not.

PIUS PAPA QUINTUS Motu proprio &c.

Accepimus multos pauperes, & personas miserabiles reperiri, qui alicujus sint creditores, de eorum credito volentes sibi satisfieri, comparent in causis discussionum bonorum eorum debitoris, jura sua producentes, verum ipsi, aut quia non priores, potioresve, aut quia ut priores, nec potiores sunt, propterea evenit, quod dum eorum creditum in maximum ipsorum praedictum consequi non valent, sepius fiat, quod eorum pauperum familiae in non modicum ipsorum, earumque dedecus mendicare cogantur.

Causa Constitutionis.

§.1. Nos

Miserabiles personae in causis discussionum praesentur sibi pro sum. scut. 50. aliis creditoribus.

Judex deputatur A. C.

Decretum irritans.

Clausula derogatoria.

§.1. Nos itaque hujusmodi personarum miseris compatientes; eisdemque in praemissis subvenire volentes, Motu simili, & non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex mera voluntate, & deliberatione, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine, Apostolica auctoritate volumus, ac perpetuo statuimus, & ordinamus, quod si in causis hujusmodi in Tribunali dilecti filii Alexandri Riarii, nostri, & Camerae Apostolicae Auditoris, tam motis, quam movendis in futurum, comparuerint creditores usque ad summam scutorum quinquaginta inclusive pro quolibet, qui vere sint miserabiles personae, iis de eorum credito, etiam quod non sint priores aut potiores, satisfieri possit, & debeat.

§.2. Mandantes propterea praefato dilecto filio Alexandro Riario Auditori nostro, quatenus confitito sibi prius, etiam summarie, & extrajudicialiter, ac quantum sibi sufficere videbitur, de praemissis paupertate, & miseria, dictos pauperes ad satisfactionem eorum crediti admittat, eisque satisfieri mandet, & faciat realiter, & cum effectu, plenamque, & liberam, ac omnimodam sibi in, & super praemissis eadem Apostolica auctoritate tenore praesentium concedimus facultatem, cum potestate, quos quibus, ubi, quando, & quoties opus fuerit, etiam per edictum publicum, confitito summarie, & extrajudicialiter de non tuto accessu, ac etiam sub Ecclesiasticis sententiis, censuris, & etiam pecuniariis poenis, aliisque arbitrio suo imponendis, moderandis, & applicandis, citandi, monendi, & inhibendi, & in eventum non partitionis declarandi, aggravandi, reagrandi, & excommunicandi, interdicendi, auxiliumque brachii secularis, si opus fuerit, invocandi, seu adhibendi, necnon perpetuum desuper sententium, omni, & quacumque appellatione, & recursum remotis, imponendi, omniaque, & singula alia faciendi, dicendi, gerendi, mandandi, & exequendi, in praemissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna.

§.3. Sicque etiam in praemissis ab omnibus censori, ac etiam per quoscumque alios Iudices &c. sublata &c. iudicari &c. debere, irritumq. &c. decernimus, & declaramus de gratia speciali.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac dicta nostra de non tollendo jure quaesito, & quibusvis aliis Apostolicis, universalibus, provincialibusque, & synodalibus, ac municipalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, specialibus, & generalibus, necnon etiam Urbis, & Curiae Romanae, etiam juramento &c. roboratis statutis &c. usibus, naturis, stylis, & etiam novis reformationibus, privilegiis, in genere, vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacibus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis &c. etiam Motu proprio, & con-

istorialiter &c. ac alias in contrarium quomodolibet concessis &c. in posterumque concedendis, necnon legibus, etiam Pontificiis, & Imperialibus &c. editis, & edendis, quibus omnibus, etiam si de eis &c. eorum tenores &c. pro plene, & sufficienter expressis habentes, latissime, hac vice derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, statum &c. & merita causarum hujusmodi, ac praemissorum omnium, & aliorum necessariorum, tenores &c. etiam pro plene, & sufficienter expressis habentes.

§.5. Volumus autem praesentem nostrum Motum proprium perpetuis temporibus durare, ac illius solam signaturam sufficere, & ubique in iudicio, & extra fidem facere, regula contraria non obstante. Placet Motu proprio. M.

Sola sufficit signatura.

Papae subscr.

XLII.

Prohibitio Judaeis possidendi bona stabilia, quae nisi vendantur ab eis juxta sancta, applicata censentur Domui Cathedrae-norum de Urbe.

Ex Regest. in Archiv. Vat.

PIUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

§.1. Cum Nos nuper Constitutionem fel. rec. Pauli Papae Quarti Praedecessoris nostri contra Hebrgos editam innovantes inter cetera statuerimus, & mandaverimus, quod Hebraei tam in alma Urbe nostra, quam in quibusvis aliis Civitatibus Terris, & locis S.R.E. temporali dominio, subiectis bona immobilia, per eos possessa infra tempus, per Magistratus praesigendum non obstantibus indulto, & concessionibus eisdem Hebraeis per fel. rec. Pium Quartum etiam Praedecessorem nostrum, quod liceret eis bona stabilia usque ad summam mille & quingentorum ducatorum auri de Camera tenere, & possidere facta, Christianis vendere tenerentur, ac multa eisdem Hebraeis, ne eis facere liceret, prohiberemus, partim vero ut iidem facere, & observare tenerentur, praeeperimus. Et quod si dicti Hebraei circa ea, ac praemissa in aliquo deficerent, juxta qualitatem delicti in dicta Urbe nostra, per Nos, aut Vicarium nostrum, seu alios a Nobis deputandos, & in Civitatibus Terris, & locis praedictis, per Magistratus, & tamquam rebelles, & criminis laesae Majestatis rei, ac a toto Populo Christiano diffidati, nostri, & ipsorum Vicarii, ac deputandorum, & Magistratum arbitrio puniri possent. decrevimus, prout latius, in dicta Constitutione nostra cujus tenorem &c. continetur.

Alia Constitutione decreverat Pius ab Hebraeis vendenda esse bona stabilia sub poena perditionis.

§.2. Et, sicut Nobis nuper innotuit, quidam Hebraei obstinata adhuc mentis duritie bona stabilia, contra tenorem dictae Constitutionis detinere, vel illa, sub variis coloribus, ac palliatis contractibus, in Christianos simulate transferre satagerunt, ac quoti-

Cui Constitutioni variis fictionibus quomodo dicti Hebraei illuderent.